

Висновки. З огляду на всі особливості мови спілкування в інтернеті, які розглянуто в роботі, можна зробити висновок, що таке спілкування набуває рис окремого стилю, головною особливістю якого є усно-розмовна манера спілкування, де ми бачимо розмовний стиль, зафіксований у друкованому вигляді. Характерними особливостями такого стилю можна назвати: бажання додавати немовні засоби спілкування (смайлики, стікери); створення аббревіатур для економії часу; надзвичайно велика швидкість спілкування і, як результат, нехтування літературними нормами, правилами правопису, велика кількість помилок, зокрема технічних, перебування мовця в зоні комфорту та нехтування правилами етикетними формулами, можливість висловлюватися на будь-які теми, вплив на лексику інтернет-сленгу англійської мови.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямку. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розробку нових методик щодо рекомендацій спілкування у віртуальному просторі.

Список використаної літератури:

1. Зайцева С. Інтернет-сленг в україномовному медіа- просторі. Збірник наукових праць; за редакцією д-ра філол. наук, академіка АН ВО України, проф. Ю.О. Шепеля. URL: <http://lingvodnu.com.ua/arxiv-nomeriv/lingvistika-lingvokulturologiya-2011/internet-sleng-v-ukra%D1%97nomovnomu-media-prostori/>
2. Руденко В. Особливості віртуальної комунікації (мовний аспект). *Мовознавчий збірник*. Збірник наукових праць. № 14. С. 298-302.
3. Ручко Л. М., Федько С. М. Мова інтернет – спілкування: довідник. Ромни 2015. 72 с.
4. Тищенко О. Мова інтернет-спілкування: стиль, норма, освіта. *Дивослово*. 2011. С. 35-39.

СПОРТ ЯК ТРАНСЛЯТОР ЦІННОСТЕЙ ТА ОБРАЗУ ЖИТТЯ

Вероніка Дорошенкова, Олександр Желтобородов

*Харківська державна академія фізичної культури
Харків, Україна*

Анотація. Розглядаються механізми функціонування та відтворення спорту у просторі соціальних комунікацій, та визначені причини трансформації гуманістичного потенціалу спортивної діяльності у суспільстві.

Ключові слова: індустрія спорту, транслятор цінностей, оптимізація комунікації, організація вільного часу, моделі поведінки, аудиторії глядачів.

Вступ. Спорт є невід'ємним елементом життя суспільства, будучи одним із найпомітніших і найзначніших соціальних явищ у сучасному соціокультурному просторі. Дедалі більше людей активно долучаються до фізичної культури, беруть участь у спортивних змаганнях, маючи певну мету і переслідуючи різні цілі. Спорт перестав бути виключно оздоровчою чи змагальною практикою. Сучасні спортивні змагання складають вагомий частку світової економіки, яка

приносить дуже солідний прибуток, збираючи величезні аудиторії глядачів. Як загальнолюдський цивілізаційний феномен, спорт створює зразки та моделі поведінки, будучи також одним із суттєвих факторів посилення процесів глобалізації в сучасному світі. Проникаючи у повсякденне життя людей, спорт виконує важливі соціально-комунікативні функції. Він є не просто ефективним способом збереження та зміцнення здоров'я людини, але також є цілком раціональною формою організації вільного часу, інструментом спілкування та підвищення соціально-комунікативної активності людей у суспільстві.

Мета і завдання дослідження: окреслити загальноцивілізаційні проблеми та завданнями, у вирішенні яких спорт може виступати засобом культивування у суспільній свідомості цінностей творчості, толерантності, солідарності, розвитку особистості, оптимізації комунікації та врегулювання конфліктів.

Матеріал та методи дослідження. У методологічному плані евристично продуктивною є теорія Ю. Габермаса про комунікативну природу суспільства, життєвий світ, як джерело зразків та норм комунікативної дії, про конституювання життєвого світу у сферах культурного відтворення, соціальну інтеграцію та соціалізацію. Семіотичний метод застосований як інструмент для аналізу соціокультурної інформації, як результату знакової діяльності особливості та функціонування феномену спорту в сучасному комунікативному просторі.

Результати дослідження та їх обговорення. У сучасному теоретичному дискурсі спорт є об'єктом міждисциплінарної рефлексії, здійсненої на перехресті проблемних напрямів соціальної філософії, культурології, соціології та має яскраво виражений соціокультурний характер. Спорт визначається як сфера соціально-культурної діяльності, що склалася у формі змагань та спеціальної практики підготовки людини до них. Визначено сутнісні характеристики спорту: ігровий характер, принцип змагальності, орієнтація на фізичну досконалість та на ретрансляцію культурних цінностей. Виявлені характеристики дозволяють розглядати спорт як соціокультурний феномен, функцією якого є трансляція соціально значущих цінностей та смислів. Спорт, володіючи вагомим гуманістичним потенціалом, постає символом співробітництва та взаєморозуміння в сучасній цивілізації, виступаючи цілком прийнятним способом вирішення різноманітних конфліктів. Спорт, як комунікативна практика формується та відтворюється через механізми соціальної адаптації, соціального регулювання та соціальної інтеграції, реалізуючи свій соціокультурний та гуманістичний потенціал [1]. Причинами трансформації гуманістичного потенціалу спорту та деформації його цінностей у сучасному масовому суспільстві є відчужувальні тенденції у вигляді комерціалізації, бюрократизації та ідеологізації спортивної діяльності. Спорт виконує функції соціалізації, самоідентифікації, конфлікту та примирення у суспільстві та сприяє поглибленню розуміння соціальних процесів. Підвищення соціальної цінності спорту в сучасному світі обумовлено, насамперед, тими соціально-економічними, політичними та іншими культурними перетвореннями, які дозволили говорити про виникнення свого роду індустрії спорту, яка виконує роль незамінного транслятора певних ідеалів, норм, цінностей, стилю поведінки

та способу життя. Посилення ролі спорту у побудові та підтримці соціальних відносин між людьми призводить до ясного усвідомлення того, що і сам він здатний виступити причиною глобальних змін у нинішніх та наступних цивілізаційних процесах. Сучасний спорт дуже різноманітний і багатофункціональний, з'являються нові його форми, в результаті чого система спорту стає все складнішою за своєю структурою та виконуваними нею функціями [2]. Все це навряд чи дозволяє визначити його формально однозначним способом, але розуміння спорту як загальнокультурного феномену означає, що використання його як соціального механізму уможливорює трансляцію суспільно значущих цінностей та смислів.

Висновки. У сучасному суспільному просторі спорт відзначається значною соціально-комунікативною роллю та здатністю впливати на найрізноманітніші сфери людської життєдіяльності - економіку, політику, освіту. Крім того можна простежити, як спотворювалася сутність спорту, його аксіологічна та гуманістична природа від формування принципів олімпійського руху до процесів відчуження спорту в сучасному суспільстві.

Перспективи подальших дослідження у цьому напрямку Соціально-філософський аналіз спорту, теоретичне осмислення механізмів його функціонування та відтворення, перспектив і соціокультурних наслідків є необхідною умовою для розуміння магістральних напрямів розвитку сучасного суспільства.

Список використаної літератури:

1. Бейлін М.В., Желтобородов О.М. Людина в умовах когнітивно-технологічної антропосфери. *Актуальні проблеми філософії та соціології*. 2022. Вип. 39. С. 3-8. DOI <https://doi.org/10.32782/apfs.v039.2022.1>
2. Morgan W.J. The Philosophy of Sport: A Historical and Conceptual Overview and a Conjecture Regarding Its Future. *Handbook of Sports Studies* (eds.J. Coakley and E.Dunning). London: Sage, 2003. P. 205-212.

ПРОФЕСІЙНИЙ СПОРТ І СПОРТИВНА КУЛЬТУРА У СУСПІЛЬСТВІ «ПОКАЗНОГО СПОЖИВАННЯ»

Аліна Кіпень, Світлана Червона

*Харківська державна академія фізичної культури
Харків, Україна*

Анотація. Обґрунтовано взаємовплив процесу глобалізації, тотального поширення медіа та розвитку міжкультурної комунікації, а також процесів політизації та комерціалізації, що зумовлюють динаміку соціокультурних трансформацій професійного спорту і спортивної культури.

Ключові слова: генезис спорту, спортивні герої, спортивні товари, моделі поведінки, медіа-конструкт, міжкультурні контакти.

Вступ. Професійний спорт виступає складовою сучасних соціокультурних практик. Соціально-філософське осмислення професійної діяльності у галузі